

הזו שפוסקים ממנה דמי
טמאתה. אחר שפסקו ממנה, מה
כתוב? (ויקרא טו) וספרה לה שבעת
ימים. אף כאן, כיון שנכנסו
בחלק הקדוש, פסקה מהם
טמאה, ואמר הקדוש ברוך הוא:
מכאן והלאה חשבון לטהרה.
וספרתם לכם, לכם דוקא, כמו
שנאמר וספרה לה שבעת ימים.
לה - לעצמה. אף כאן לכם -
לעצמכם. ולמה? כדי להטהר
במים קדושים עליונים, ואחר כך
להתחבר עם המלך ולקבל תורה.
שם וספרה לה שבעת ימים, כאן
שבע שבתות. למה שבע
שבתות? כדי לזכות להטהר
במים של אותו נהר ששופע
ויוצא, ונקרא מים חיים. ואותו
נהר, שבע שבתות יצאו ממנו.
ועל פן שבע שבתות ודאי, כדי
לזכות בו, כמו שאשה טהרה
בלילה לשמש עם בעלה.

כך כתוב, ובגדת הטל על
המחנה לילה. על המחנה כתוב,
ולא כתוב ובגדת הטל לילה,
אלא על המחנה, משום שיורד
מאותה נקדה על אותם הימים
שנקראו מחנה, ומתחברת עם
המלך הקדוש. ומתי יורד הטל
הזה? כשקרבו ישראל להר סיני,
או ירד אותו הטל בשלמות,
ונטהרו ופסקו זיהמתם מהם,
והתחברו עם המלך ועם כנסת
ישראל וקבלו תורה, והרי בארנו.
ובאותו זמן, ודאי כל הנחלים
הלכים אל הים, להטהר ולרחץ,
והכל נקשרו (התקדשו) והתחברו
עם המלך הקדוש.

ובההוא זמנא, ודאי כל הנחלים הולכים אל הים, לאסתחאה
וכלא אתקשרו (ס"א אתקדשו) ואתחברו ביה במלפא קדישא.

דמסאבותא. פתר דאתגזרו, עאלו בחולקא
קדישא, דאקרי ברית. כיון (ד"צ"ע"ב) דאתאחדו
ביה, פסק מסאבותא מנייהו, כדא אתתא כד
פסקו מנה דמי מסאבותא. פתר דאתפסקו
מנה, מה כתיב. (ויקרא טו) וספרה לה שבעת ימים.
אוף הכא, כיון דעאלו בחולקא קדישא, פסקא
מסאבו מנייהו, ואמר קדישא בריך הוא, מפאן
ולהלאה חשבנא לדכיותא.

וספרתם לכם, לכם דייקא, כמה דאת אמר
וספרה לה שבעת ימים, לה:
לעצמה. אוף הכא לכם: לעצמכם. ולמה.
בגין לאתדפאה במיין עלאין קדישין, ולבתר
למיתי לאתחברא ביה במלפא, ולקבלא
אורייתיה.

התם וספרה לה שבעת ימים, הכא שבע
שבתות, אמאי שבע שבתות. בגין למזפי
לאתדפאה במיין, דההוא נהר דנגיד ונפיק.
ואקרי מים חיים. וההוא נהר, שבע שבתות
נפקו מניה. ועל דא שבע שבתות ודאי, בגין
למזפי ביה, כמה דאתתא, דכיו דילה בליליא,
לאשתמשא בבעלה.

כך פתיב ובגדת הטל על המחנה לילה. על
המחנה כתיב, ולא כתיב ובגדת הטל
לילה. אלא על המחנה, בגין דיורד מההוא
נקודה, על אינון יומין דאתקריאו מחנה.
ומתחברת במלפא קדישא, ואימתי נחת האי
טלא. כד קריבו ישראל לטורא דסיני, כדין
נחת ההוא טלא בשלימו, ואדפי, ואתפסקת
זוהמתן מנייהו, ואתחברו ביה במלפא וכנסת
ישראל, וקבילו אורייתא, והא אוקימנא.